

מאת נח צבולוני

ט/ז 93/1/30

היום בדיקוק לפני 40 שנה, כרעם ביום בהיר פגעה הידיעה שפרשמה סוכנות הידיעות הסובייטית "אקסס" על מסדרם של רופאים יהודים בברית המועצות, שניכר, כביכול, להרעל את ראש השלוון הסובייטי.

בגוף הידיעה נאמר, כי הכוונה ב"חולוקים לבניין" כבר בצעה את זמנה בהריגת א. א. זדאנוב ו.א. דימיטרוב שניהם מנאמני של סטאלין, אנדריי אלכסנדרוביץ זדאנוב (1896-1948) מדיינאי רוסי מנאמני סטאלין כאמור, ויזענו בענייני תרבויות ואמנות כפוסק בלבד, ואחרו נעני בענייני מדע ותרבות, נסיבות מותו איינו ידועות אולם בעליה זהם שגנרכה בגדי הרופאים היהודים לפיו פקדת סטאלין בכללה גם האשמה שהרצתו אותו.

גיאורגי טכטילוביץ' דימיטרוב (1882-1949) מנהיג קומוניסטי בולגרי שמה במטיבות מעורפלות במוסקבה.

וזו נאמר בידיעה זו "הוכח כי כל חברי כוונת הרופאים היהודים שרתו את מדיניותן>true^ז ורעות בלב ונפש, ושםו בסוכניות והם: ופסי, קראזן, פלדמן, אטינגר ואחריהם. שהופעלו ע"י המודיעין האמריקאי באמצעות האגודה הלאומנית היהודית ה"ג'זנט", ואילו היתר זינוגראדוב, סמירנוב גדורוב ואחריהם הם סוכניות של המודיעין האנגלי.

במבחן ראשון נתקבלה הידיעה על הרופאים היהודים בא אימון, האבור הרחב לא האמינו לאוּמן, כי לא יאומן ולא יסופר, ולא יתבע, לרופאים פרוטסורים מומחים שהציגו אמונות בשבועת היפוקרטס בעית קבלת החואר, מהפכו בין לילה למלגלהם ורוצחים, אולם במדוך הזמן התחלו רבים להאמין ובתוואה מהידיעה מנעו מלבדר אצל רופאים יהודים, ובבוחן חולים בהם עובדים רופאים יהודים, גם הטעו להשתמש בתרופות של כתף פרקחת יהודים וכולם אחווים פחד החלו להתגעגע ב"פרשה" זו.

ד"ר יפים סמירנוב קאיין בכיר בצבא האדום שעד בראש שירות הבריאות של האדום, במלחמות העולם הראשון, ספר בראיון שהעניק בשעתו, כי יפים ספורים לפני 13 ביאנואר 1953, היה אורח של סטאלין ב"דאצה" (מעון הנופש) של מנהיג הסובייטי, לא רחוק מטהשטי, מדי יום בימיו היה הוא וסטאלין עורכים טויל קאר, במלון הטיאול של סטאלין האם סמירנוב יודע מי היה הרופא של זדאנוב ודימיטרוב, סמירנוב לפני חומו נקב בשם הרופא שטיפל בזדאנוב ודימיטרוב, על כך העיר סטאלין ואמר: פלא שגיחות היה חחת פקוחו של אותו רופא ושניהם מתו. על כך הגיב סמירנוב ואמר: אין להטיל אשמה ברופא ופושכו כי שניהם היו מחוסרי רפואי ואף רופא לא היה יכול לרפאותם. והויסקי: לפיו מיאב ידיעתי הרו/^א שטיפל באותו היה מומחה, איש מוסרי, סטאלין שחק וסמירנוב הרגיש כי הוא לא שכנע אותו... איזיון כי סטאלין בסוף ימי היה חשן גדול, והשדרות התפתחו אצלו בזרה פטאלוגית.

לאחר השיחה, במחשבה שנייה החל סמירנוב להרהר במני חישד סטאלין בפראות. בוראים קאראן שהיתה אחד מהמומחים הגדולים ביותר המחלות פגיהם והיה אהרא. על מזב הבריאות של

שרפה גם את דימיטרוב, יזווין כי הפרופ' קאנק ודימיטרוב היו ידידים.

מרופ' מירון וופסי (קרוב משפחה של השחקן לממייכאלס (וופסי) שנרצח ע"י סטאלין בעקבות

שירות הבריאות של האבא, שהיה בין הנאזרחים כאמור, דרש שיוודה כי עדן נקשרים עט הממשלה הנאצית של היטלר, וופסי אמר לחוקרו אתם בנה עשיתם מני מרגל, של שתי מערכות

וזאל חוסיפו אליו את הגרמנים הנאצים שרצחו את אביו, אחיו ומשפחתי בדורונסק (לטביה) ע"י

"עינזרים" על כך ענה לו החוקר אל תחזר בדף יקייריך.... הפרופ' ייעקב רפפורט שגות הוא היה בין העוזרים בפרשא זו, פרסם בירחון "דרזבָּה נַרְזְזָבָּה" (אהו עמים) את הזכר-
וננות שלו על פרשה זו ובמיוחד מה שספר לו הפרופ' ולדימיר ויינגראדוב גם הוא היה

מעורב בפרשא זו ויינגראדוב היה רופאו הפרטני של סטאלין והוא ספר: כארש בקר בפעוט

הஅחרונה אצל סטאלין קבע כי חלה הרעת במצב בריאותו, ורשם כי החוללה זוקק למנוחה והאטמה
בפעילותו היום יומית, יזווין כי לאחר מות סטאלין התאמתה האבחנה של פרופ' ויינגראדוב,

דק "אבי העם" (סטאלין) פידש את אזהרתו של ויינגראדוב באמצעות לשלק אותו מהצעילות
היום יומית, והפרופ' ויינגראדוב שילם מחד יקר בוד האבחנה שלו והוא נעה ונחיה אפו

לעונש מוות... היה זה לודנשטי פולובייך בריה (1899-1953) מדיינאי ט ובייטי גרויזיגו

חכט ועד ההגנה הממלכתית שהחיה קומיסטר לעניינו פנימי ולפני הוראת סטאלין פקח עיניים על
הרופאים שפלו בראשי הקומינטראן ובמיוחד בסטאלין, הוא שמסר לסטאלין את האבחנה של

הפרופ' ויינגראדוב על מצב בריאותו, סטאלין צעם וצעק "כבלו אותו באזיקיט" וכך היה
ולדימיר ויינגראדוב דעתך. אולם גם טופו של אותו הרופא לא טובה בשושניות, לאחר מות

סטאלין חואש בריה בלבניה ובריגול לטובה בריטניה והתגוזות הלאומיות בקוווקו הדרוםית
וב-23 בדצמבר 1953 הוצא יחד עם ששת חבריו להורג.

המעדים הדרחבים של הרופאים היהודיים החלו עוד בשנת 1952, ובשנת 1953 נעצרו גנאי

"שונאי חם" (חרואטיך) וילדיהם. מתחת שיטות שונות ומשונות נרדפו בני המשוחות ורביהם
מהם פוטרו מעבודתם.

ההשומות הדראיות נגד האישים המכובדים אלה הפכו רבים, אולם לפטע צץ שמו של רופא

הקרמלין לעדיה ט'מושזוק שהתרדר כי הרופאה של הקרמלין היה ילק אריה ב"גילו"

הכונפית ב"חלוקת הלבנים" ולאות הקורה והכרה הוועתק לה האות הגבהת ביחס במדינת

"אות לנין", לעדיה ט'מושזוק לא היה ידועה ברביהם ולאחר קבלת האות הגבהת העתונאות

הסובייטית בזו הלשונו עד הרבע האחרון לא ידענו מאום על אשה זו, אולם היום היא
מסמלת זאת ודוגמא של פאטריזומיזם סובייטי, במקצת בשונאי המולדת שלנו, היא עזרה

ולגלוות את הפרצוף האמיתי
להסביר את המסווה מהשכירות האמריקאית שניצלו את החלוק הלבן כדי להשמיד אנשי סובייט

ו. "

חקירות הרופאים נמשכו בעיקר בלילות ובעת התקירות היו מאיירים את פניהם בילוקסיהם
ופנטזים רבים עוצמה, בראש החקירה עמד אחד בשם דיומין איש חסר מorder, שרצה להתקדם

בכל מחיר, גם על גזענותם של הרופאים היהודיים, לצורך זה הוא סילף עובדיהם ליפוי

גרמו של אנדרי זדאנוב, אטינגר שלא עמד בסבל ובמשטר בית הכלא מז בטור שבתו בבית הפטחר.

המצרים הללו והתרחבו רiomiu תכנן לעורר משפט ראה גדול ורב רושם וזאת אף ורק כדי להתקדם ולקיים אותן האטייניות ואף משרה של מיניטר, אולם מה שקרה, סטאלין מוח העצורים הרואפים היהודיים לא ידוע על אידוע זה וב-31 במרץ ו-אחד באפריל 1953 שוחררו לפתע הושיבו אותם על אוטובוסים וחזרו כל אחד לבתו. רק אז נודע להם על מות "אבי המשמ" (סטאלין), ב-5.3.1953.

העתוניות הכתובה והARTH ודרת בברית המועצות הודיעעה כי החקירה הוכילה כי ההאשמות נגד הרופאים היהודים היו עלילות דם. והמסמכים שהוגשו בכתבי אישום היו מזויפים. כמו כן פורסם כי החוקרים השתמשו נגד הרופאים באזמיעים פסולים וכי הגז עלי העדמת אמר "אות לנגן" לרופאים לידה טימוש בוטל והוא המשיכה לעבוד כרופא יותר בבית החולים של הקרמלין עד שיפאה לנימלאות, האבור הרחף קיבל בסיכון רב ובשםה את שם רודר הרופאים, ולאחר קבלת תרbillietziah חזרו הרופאים לעבוד בבתי החולים ואילו ריוםון ניד למות ביריה. ואחרים במשרד הבטחון שהיה מעורבב בפרשת הרופאים קבלו עונשין חמוריין אולם מادرיך אנשי בריה לא נחו ולא שכו הם ארגנו אסיפה ברחבי ברית המועצות ודרשו להעניש את ה"פושע בחולוקים הלכני" שיצרה אוירה עכורה מסבי פרש עלייה דם זו.

האגטישמיות גבריה, רופאים יהודים שוב נחדרו רופאים יהודים שחפסו עמדות בבתי חולים
שוב עמדו בפניהם סכנת פיטורין גוזרת אוירה קשה ליהודי ברית המועצות.
יש לאזין כי גם בסדום ועמורה זו נמצא אדק אחד בעיר וההא האוקראיני ואסילו אלכתג-
רוביץ סוחומל'נסקי חבר באקדמיה הפדוגוגית גבור عمل הטואיאלייסטי מנהל בית הספר התיכון
הఆיזורי של עיר קירוב, ספר כי הוא נתבקש ע"י אנשי ברית להופיע באסיפות ולהאשים
את הרופאים היהודים במזה זdagוב ואחרים, אולי לפיו דבריו הוא סייר בטעה כי זאת
ביתה פרובוקציה לטוחארזר, והוא משוכנע כמה עדים בצדקה הרופאים שצדקה עוד תצא
לאור לעיני כל העם ובאשר הרופאים זוכו הדבָה הראשונית שאמרו: "ראנו נא איך אדקח" כאשר
אמרתי כי זאת היא פרובוקציה ועלילת דם בנווט עלילת דם של בייליס, ואני שמח שהצדק
צא לאור והוכיח חפותם של הרופאים היהודים"